

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 sierpnia 1998 r.

w sprawie ustalenia zakresu i wysokości opłat za nielegalny pobór energii elektrycznej.

Na podstawie art. 69 ust. 1a i 1b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 i Nr 158, poz. 1042 oraz z 1998 r. Nr 94, poz. 594 i Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres stosowania i sposób obliczania wysokości opłat pobieranych z tytułu nielegalnego pobierania energii elektrycznej.

§ 2. Do nielegalnego pobierania energii elektrycznej z sieci zalicza się:

- 1) pobieranie energii bez zawarcia umowy sprzedaży z przedsiębiorstwem energetycznym,
- 2) pobieranie energii niezgodnie z postanowieniami umowy sprzedaży, w tym:

- a) z całkowitym lub częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego,
- b) w wyniku dokonywania w układzie pomiarowo-rozliczeniowym uszkodzeń powodujących jego nieprawidłowe działanie,
- c) samowolną manipulację w urządzeniu regulującym obliczeniowe natężenie przepływu energii elektrycznej.

§ 3. 1. W przypadku odbiorców rozliczanych według taryf dwuczłonowych opłaty za moc i energię pobraną z całkowitym lub częściowym pominięciem rozliczeniowego układu pomiarowego ustala się następująco:

- 1) opłatę za moc umowną i obrachunkową oblicza się przy zastosowaniu cen jednostkowych określonych w odpowiedniej taryfie obowiązującej w dniu stwierdzenia nielegalnego poboru, według której jest lub powinien być rozliczany odbiorca,
- 2) opłatę za moc umowną pobiera się w przypadku nielegalnego pobierania energii bez zawarcia umowy z dostawcą; moc umowną należy przyjmować w wysokości mocy obrachunkowej ustalonej według zasad określonych w pkt 5,
- 3) opłatę za energię czynną oblicza się przy zastosowaniu najwyższej ceny jednostkowej przewidzianej w taryfie, według której jest lub powinien być rozliczany odbiorca w dniu stwierdzenia nielegalnego poboru,
- 4) opłaty, o których mowa w pkt 1 i 2, pobiera się za cały udowodniony okres nielegalnego poboru energii elektrycznej z uwzględnieniem terminów przedawnienia roszczeń,
- 5) za podstawę do ustalenia wielkości mocy obrachunkowej oraz zużycia energii czynnej w okresie trwania nielegalnego poboru przyjmuje się pobór mocy i zużycie energii, jakie wystąpiły w okresie obrachunkowym przed powstaniem lub po ustaniu nielegalnego poboru,
- 6) od należności obliczonych według zasad określonych w pkt 1—3 odlicza się kwoty pobrane od odbiorcy z tytułu okresowych rozliczeń w czasie trwania nielegalnego poboru energii elektrycznej.

2. W przypadku odbiorców rozliczanych według taryf jednoczłonowych opłaty za energię elektryczną pobraną z całkowitym lub częściowym pominięciem rozliczeniowego układu pomiarowego ustala się następująco:

- 1) do obliczenia opłat przyjmuje się najwyższą cenę jednostkową energii czynnej, według której jest lub powinien być rozliczany odbiorca w dniu stwierdzenia nielegalnego poboru, oraz udowodnioną ilość nielegalnie pobranej energii elektrycznej, jednak nie niższą niż 1 000 kWh,
- 2) w przypadku nielegalnego poboru energii poprzez uszkodzenie lub manipulację w układzie pomiaro-

wym, której ilości nie można ustalić, ryczałtowe opłaty za nielegalnie pobraną energię elektryczną stanowią równowartość:

- a) przy układzie jednofazowym 6 000 kWh,
- b) przy układzie pomiarowym 3-fazowym o prądzie znamionowym do 20 A włącznie (pomiar bezpośredni) bez względu na przeciążalność licznika 12 000 kWh,
- c) przy układzie pomiarowym 3-fazowym o prądzie znamionowym powyżej 20 A (pomiar pośredni) bez względu na przeciążalność licznika za każdy amper prądu znamionowego licznika 600 kWh,
- d) przy układzie pomiarowym z przekładnikami prądu (pomiar półpośredni) za każdy amper prądu znamionowego obwodu pierwotnego przekładnika prądowego 600 kWh,
- e) przy układzie pomiarowym z przekładnikami prądu i napięcia (pomiar pośredni) za każdy amper prądu obliczeniowego 600 kWh,

3) prąd obliczeniowy, o którym mowa w pkt 2, określa się według wzoru:

$$I_o = 2,5 \times U \times I$$

gdzie:

U — górne napięcie znamionowe przekładnika napięciowego w kV,

I — mniejsza z następujących wielkości:

- prąd znamionowy strony pierwotnej przekładnika prądowego,
- suma prądów znamionowych transformatorów oraz innych odbiorników przyłączonych na napięciu zasilania,

4) w przypadku nielegalnego poboru energii z instalacji nie wyposażonej w układ pomiarowy lub w wyniku całkowitego albo częściowego pominięcia układu pomiarowego, przy którym niemożliwe jest ustalenie ilości pobranej energii, ryczałtowe opłaty za nielegalnie pobraną energię elektryczną stanowią równowartość:

- a) przy pobieraniu energii elektrycznej jedną fazą — za każdy amper prądu znamionowego zabezpieczenia 250 kWh; za zabezpieczenie uważa się bezpieczniki najbliższe odbiorcy, licząc od strony zasilania, niedostępne dla odbiorcy i osób postronnych; w razie braku zabezpieczeń między instalacją odbiorczą a siecią zasilającą przyjmuje się wielkości zabezpieczeń, jakie powinny być stosowane dla danej instalacji, jednak nie mniejsze niż 25 A,
- b) przy pobieraniu energii elektrycznej dwoma lub trzema fazami opłatę ustala się jak w lit. a), z uwzględnieniem krotności (2 lub 3), zależnie od ilości faz, którymi nielegalnie pobierano energię.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, pobiera się za cały czas trwania nielegalnego poboru energii elektrycznej, który nie przekracza roku lub gdy okresu tego nie można ustalić. Jeżeli udowodniony okres nielegalnego poboru przekracza rok, ustalone opłaty wzrastają trzykrotnie.

§ 4. Niezależnie od opłat i należności z tytułów określonych w § 3 ustala się następujące opłaty:

- 1) za wznowienie wstrzymanej z winy odbiorcy dostawy energii elektrycznej pobiera się opłatę w wysokości 60,00 zł,
- 2) za zniszczenie lub uszkodzenie przez odbiorcę licznika albo innego urządzenia pomiarowego ustala się opłatę w wysokości dwukrotnej wartości urządzenia pomiarowego, obowiązującej w dniu jego wymiany,
- 3) za zerwanie lub naruszenie (uszkodzenie) plomb założonych przez dostawcę na jakiegokolwiek części urządzenia odbiorczego lub wewnętrznej linii zasilającej albo na urządzeniu pomiarowym znajdującym się w pomieszczeniach ogólnie dostępnych pobiera się opłatę stanowiącą równowartość:
 - a) przy zerwaniu jednej plomby 50 kWh,
 - b) przy zerwaniu więcej niż jednej plomby, za każdą następną 15 kWh,
- 4) za zerwanie lub naruszenie (uszkodzenie) plomb legalizacyjnych założonych przez Główny Urząd Miar pobiera się opłatę stanowiącą równowartość:
 - a) przy liczniku do pomiaru bezpośredniego 600 kWh,

- b) przy liczniku do pomiaru półpośredniego lub pośredniego 900 kWh,
- 5) za zerwanie lub naruszenie (uszkodzenie) plomby założonej przez dostawcę przy wstrzymaniu dostawy energii elektrycznej i samowolne podłączenie instalacji pobiera się opłatę stanowiącą równowartość 1000 kWh,
 - 6) za zerwanie plomby założonej przez dostawcę na wskaźniku mocy 15-minutowej lub innym urządzeniu związanym z pomiarem mocy pobiera się opłatę stanowiącą równowartość (obliczoną z zastosowaniem stawki za moc obrachunkową w danej taryfie):
 - a) przy pierwszym zerwaniu plomby — 150% ilości kW mocy umownej,
 - b) przy kolejnym zerwaniu plomby w okresie nie przekraczającym terminu przedawnienia roszczeń — 200% ilości kW mocy umownej,
 - 7) za zerwanie plomby na przedlicznikowym zabezpieczeniu nadmiarowo-prądowym (taryfy paramocowe) pobiera się opłatę stanowiącą równowartość miesięcznej opłaty stałej przewidzianej w taryfie,
 - 8) w przypadku powiadomienia dostawcy o zerwaniu lub naruszeniu (uszkodzeniu) plomb opłaty ustalone w pkt 3—7 ulegają obniżeniu o 50%.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Bauc*